

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

FREE TRANSLATION

By the Grace of G-d
Erev¹ Shabbos Kodesh²
Sedra: "You³ are standing firmly
this day, all of you,"⁴
Shabbos Selichos,⁵ 5745
Brooklyn, N.Y.

To the Sons and Daughters of
Our People Israel, Everywhere,
G-d bless you all!⁶

Greeting and Blessing:

At this time, in the last few days before Rosh Hashono,⁷
on the threshold of the new year — may it bring us and all our
people Israel only good and blessing,

And in keeping with the instruction "to go⁸ from strength
to strength," which is expected of every Jew, "to keep on the
ascendancy⁹ all matters of holiness,"

Especially in connection with such an essential matter as
Rosh Hashono, which — as is well known — means not only
the "beginning¹⁰ of the year," but also the "head¹¹ of the year,"
in the sense that Rosh Hashono stands in relation to all the
days of the new year as that of the head to all parts of the body
and the entire body which the head animates; which — in the
spiritual realm — expresses itself in concrete terms of
thought,¹² word, and deed, with *deed* being the essential
thing,¹³

With the additional significance that Rosh Hashono of
the coming year is the "head" of a *Leap Year*,¹⁴ referred to in
Torah, *Toras Chaim*, as *Shono Temimo*¹⁵ a complete (perfect) year —

It is high time to reflect and ponder even more deeply
over the essential aspects of Rosh Hashono; be it noted that

Rosh Hashono brings and includes also Yom Kippur,¹⁶ especially as Yom Kippur is termed the *pnimius*¹⁷ ("inwardness") of Rosh Hashono and is called (in *Torah-shebiksav*,¹⁸ the Written Torah) "Rosh Hashono."

* * *

In the letter of Chai (18) Elul —

It is noteworthy that Yom Kippur invariably occurs on the same day of the week as Chai Elul (this year — Wednesday) —

Attention was focused on the convergency of two (apparently) contradictory aspects: On the one hand, Rosh Hashono is connected with the most sublime level of spirituality, as expressed in the "Coronation" of the Supreme King of Kings, the Holy One, blessed be He. On the other hand, this is carried out (not by angels, but) by man, who was created — on the first Rosh Hashono on earth — from "dust of the earth,"¹⁹ the lowest thing even in the inanimate (mineral) world; and only *thereafter* did the Creator "breathe into him a living soul."

Inasmuch as Yom Kippur is "inwardly" Rosh Hashono, and is called "Rosh Hashono," as mentioned above — it is to be expected that the said two contradictory aspects should be reflected — in a subtle ("invariably") way — also in Yom Kippur, and also to be expressed in *action*, which is the essential thing. Indeed, they are found in the underlying content of this Holy Day:

The innermost aspect of Yom Kippur is that this day has been designated as *The Holy Day*²⁰ and the "One Day"²¹ of the Year. This means that this day is the holiest day of the days of the year, including the festivals and Shabbos. For this reason, Yom Kippur is called in the Torah, *Toras Chaim, Shabbos Shabboson*²² — the "Supreme Shabbos." On this day Jews attain the highest level of spirituality, so that they are likened to angels.²³

Yet, having attained this sublime spiritual level, the Jew is instructed, immediately on *Motzoei* (termination of) Yom Kippur, to make a "sumptuous meal,"²⁴ and "A Heavenly voice"²⁵ issues and proclaims, 'Go and eat with joy!²⁶'"

Similarly, on Yom Kippur itself, when the service is connected with the very essence of the soul, the *Yechida she'b-nefesh*,²⁷ and, to quote a familiar expression,²⁸ "It is the time of

Teshuva for all," etc., and, "The highpoint of Divine forgiveness and pardon for the Jewish people" — one would have expected that concentration on the prayers with the fullest inspiration of all the soul's forces, etc., would take precedence of all other imperatives of Yom Kippur. Actually, however, the rule of the Halochah is that if the said concentration creates a doubt, G-d forbid, as to the ability to fast, the fasting takes precedence over the concentration on the prayers. To put it more explicitly: Notwithstanding the highest spiritual content of Yom Kippur, the emphasis, in practice, is on a seemingly corporeal matter (the not eating and not drinking) even though this would detract from the fullest concentration ability to attain the highest degree of introspection, *dvekus* (soulful attachment), inspiration, and overpowering devoutness during prayer on Yom Kippur.

This is similar to the contradictory aspects of Rosh Hashono mentioned above, as reflected in Yom Kippur.

* * *

The explanation of it is also similar to that stated in connection with Rosh Hashono, discussed in the letter of Chai Elul:

The true holy nature of a Jew — of everyone who belongs to the "Holy Nation,"²⁹ is in being attached to the holiness of HaShem, in accordance with the Divine commandment: "You shall sanctify³⁰ yourselves and be holy, for I (HaShem) am holy."

To "sanctify oneself and be holy" means to conduct one's daily life in accordance with the holy precepts of HaShem ("Who has sanctified us with His commandments³¹ and commanded us"). Thereby the physical body, together with all its physical aspects (eating, drinking, etc.) is elevated and sanctified. At the same time, all other sectors of the physical world (inanimate, vegetable and animal) that serve the Jew's needs, are elevated with him.

The said sublimation, to the point of the highest and fullest degree, on the holy day of Yom Kippur, the "One Day³² of the Year," is achieved through the worship of the *Yechida she'bnefesh*, the sublimest part of the soul³³ present in every Jew by virtue of belonging to the people whom G-d has chosen and designated to be a Holy Nation which partakes of His holiness.

For this reason, the matter of *not eating and not drinking* on Yom Kippur is particularly accentuated,³⁴ inasmuch as eating and drinking is the most conspicuous characteristic of every living thing on earth; hence, the denial of eating and drinking on Yom Kippur is the expression of the preponderance³⁵ of spirituality over corporeality, of the soul over the body³⁶ — since only in this way can the material be elevated to, and even transformed into, the realm of spirituality.

* * *

Needless to say, the above includes the Great Principle³⁷ of the Torah, *v'ohavto le'acho komocho* — to awaken and help the *Yechida she'bnefesh* of Jews, men, women, and children, so that every Jewish soul can carry out in the fullest measure its Divine mission in this world — “to make ³⁸ an *abode*³⁹ for Him in this lowest, material world.”

* * *

May HaShem grant that every one of us, man and woman, in the midst of all our people, should complete the preparation for Rosh Hashono and Yom Kippur in fullness and perfection⁴⁰ in every respect. In the words of the Baal Shem Tov:⁴¹ “Be *tomim* (complete) in serving HaShem,”

And bring out into actuality the uniting force binding the two extremes: the inwardness of the innermost soul (*Yechida she'bnefesh*) with the most corporeal aspect of the body, in order to transform the material into spiritual, in keeping with the well-known saying of the Alter Rebbe:⁴² “HaShem gives Jews material things, and Jews convert the material into spiritual”:

And all this should enhance even more the *Kesivo vaChasimo Tovo*, materially and spiritually, for the kind of good that is revealed and evident, evident (also) to the physical eye,⁴³

And in a manner of “Going⁴⁴ from strength to strength to appear before G-d in Zion (at the true and complete *Gelulo*).... Grace and honor will HaShem give... goodness to those who walk *betomim* (wholeheartedly).”

With esteem and blessing for a
Kesivo vaChasimo Tovo,⁴⁵ for a good
and sweet year, materially and spiritually,
in the good that is revealed and evident,
/Signed: Menachem Schneerson/

(1) ששירו של יום זה (ה' מלך גאות לבש גר) שיר לריה — ע"פ דרשת חז"ל ר"ה לא, א. ובפדר"א פ"א, שבוים שנברא אדם הראשון (בראש-השנה) המליך עליו (ועל כל הבריות) את הקביה ואמר ה' מלך גאות לבש וגו'. ראה מכתב עש"ק ח"י אלול התשד"מ הערה ד"ה ערב שבת-קודש וד"ה עש"ק . . . התשד"מ (לקוש' חכ"ד ע' 641). (2) ראה הערות למכתב מוצש"ק כ"ה אלול התשד"מ בתחלתו (לקוש' שם ע' 647). (3) פרשה זו קורין לעולם קודם ר"ה (תוס' מגילה לא, סע"ב. רמב"ם הל' תפלה פ"ג ה"ב. טושע"א אור"ח סתכ"ח ס"ד), ומרומז במלת היום דקאי על ר"ה כו' (רמ"ז לוח"ב לב, ב (הובא בלקו"ת תבוא מא, ג). וראה גם זח"ג רלא, א. פענח רזא ס"פ נצבים) — לקו"ת ר"פ נצבים. וראה תורת הבעש"ט בזה (קובץ מכתבים לתהלים אהל י"י ע' 193. היום יום" כ"ה אלול. אגרות-קודש אדמו"ר מהור"י"צ ח"ג ס"ע תל ואילך. כש"ט (הוצאת קה"ת) הוספות ס' לא) — נת' בלקוש' ח"ד ע' 1139 ואילך. ח"ט ע' 184 ואילך. לקוש' נצו"י התשד"מ. (4) להיות לאחדים כאחד — לקו"ת ר"פ נצבים. וראה לקוש' ח"ד ע' 1141 ואילך. מכתב ימי הסליחות התש"מ (לקוש' ח"ט ע' 616). (5) ובפרט בקביעות שנה זו — שישנן שתי שבתות דסליחות. (6) ל' הכתוב — ישע"י לח, טז. (7) להעיר ממש בעט"ז לשו"ע אור"ח ר"ס תקפא: והטעם שעומדים בכל פעם (בסליחות) ד' ימים לפני ר"ה משום דאיתא (ירושלמי ר"פ פ"ד ה"ח) בכל הקרבנות נאמר והקרבנם ובר"ה נאמר (פינחס כ"ט, ב) ועשיתם שיעשה אדם עצמו קרבן בריה ולהכי צריך ד' ימים לביקור כו' (דוגמת קרבן — פסחים צו, א. וש"נ. רמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"א ה"ט — שיעור היוםי דש"ק זה, לפי החלוקה דג"פ ליום). — (אלא שכדי שיהי' לעולם יום קבוע — מקדימים (כבשנה זו) ליום א' (לבוש אור"ח שם)). (8) תהלים פד, ח. וראה שו"ע אדה"ז אור"ח סקניה ס"א. וש"נ. (9) ראה ברכות כח, א. וש"נ. ירוש' בכורים פ"ג ה"ג. (10) ד"ה היום תחלח מעשיר' — תפלת מוסף דר"ה, מר"ה כו, א. וראה המשך תרס"ו ע' טז, שם ע' כ. (11) לקו"ת תבוא שם. נצבים מז, א"ב. ר"ה נח, א"ב. עט"ר בתחלתו. אוה"ת דרושים לר"ה (כרך ה) ע' ב"ע ואילך. (12) ראה לקו"ת ר"פ פינחס. (13) אבות פ"א מ"ו. (14) ראה מכתב ו' תשרי התשל"ח (לקוש' ח"ד ע' 478 ואילך). ועוד. (15) בהר כה, ל. ערכין לא, א (במשנה). רמב"ם ו' פ"ג ה"ג. (16) להעיר מסה"מ תר"ל ע' חצר: אף שעיקר הסליחה נא' ביוה"כ, אך מ"מ הסליחה מתחלת בריה, וכמ"ש רז"ל במד"ר ע"פ כי עמך הסליחה למען תורא (תהלים קל, ד. יל"ש עה"פ — רמז תתפא קרוב לסופו. פסיקתא פ"סקא ולקחתם לכם — בהוצאת באבער קפג, ב. וראה גם ויקר' פ"ל, ז. קה"ר פ"ט, ז. ועוד) הסליחה מופקדת עמך מר"ה עד יוה"כ, והיינו שהסליחה מתחלת מר"ה, ומה שהיא מופקדת עד יו"כ זהו למען תורא, כדי שיהי' בחי' יראה ויגיע לבחי' תשובה כו'. וראה גם אוה"ת להצ"צ (יהל אור) לתהלים עה"פ (ע' תקב). אור"ת להה"מ קב, ג"ד (בהוצאת קה"ת התש"מ — סימן תיח). (17) לקו"ת ר"ה נח, א. וראה גם שם סד, א. (18) יחזקאל מ, א. תוד"ה ואת — נדרים כג, ב (הובאו בלקו"ת שם סד, א). רא"ש סוף יומא. (19) בראשית ב, ז. (20) ראה שבת ק"ט, א: ולקדוש ה' מכובד (ישע"י נח, יג) זה יוה"כ. טור וש"ע אדה"ז הל' יוה"כ סתרי" (ס"ח). וכ"ה בזה"ב מז, סע"א. נת' באוה"ת להצ"צ עה"פ (נ"ך ע' רעח). דרמ"צ קעט, א. ועוד. (21) תצוה ל, ט. אחרי זנו, לד. (22) אחרי שם, לא. אמור כג, לב. וראה לקו"ת דרושים ליוה"כ ד"ה שבת שבתו (ע, ב ואילך). לקרא להה"מ (הוצאת קה"ת) ס"ר רב (נא, א). (23) שו"ע אדה"ז שם ס"ט (מרמ"א שם ס"ד). סתרי"ט ס"ז (ממג"א שם ס"ק י'). (24) שו"ע אדה"ז שם ס"ט (תרכג). (25) שו"ע אדה"ז שם סתרי"ט ס"ט (מתנודה ואמר רב — יומא פז, ב בשם המדרש (קה"ר פ"ט, ז)). (26) קה"ל ט, ז. (27) ראה דרך חיים שער התשובה פ"י (יג, ריש ע"ד). שם פט"ז (כ, סע"ב ואילך). קונטרס העבודה ספ"ה. ובכ"מ (28) רמב"ם הל' תשובה פ"ב ה"ז. (29) יתרו יט, ו. (30) שמיני יא, מד. וראה גם קדושים כ, כו. וראה פרש"י עה"פ שמיני שם. ולהעיר מרמב"ם סוף הל' טומאת אוכלין. (31) נוסח ברכת המצות. וראה תניא פמ"ז (סה, סע"ב ואילך). ובכ"מ. (32) ראה תוד"ה עד אחת — מנחות יח, א. (33) עיין לקו"ת ראה כה, א. ובכ"מ. (34) ראה רמב"ם הל' שביית עשור פ"א ה"ד: מצות עשה אחת יש ביום הכפורים והיא לשבות בו מאכילה ושתי' (וראה שם ה"ה). — ענין העינוי ורעבון דיוה"כ ראה לקו"ת שה"ש יד, ב. מאמרי אדה"ז לקס"ד ע' קלח. מאמרי אדמו"ר האמצעי ויקרא (ח"א) דרושים לפסח ע' ר. וראה פ"ח שער יוה"כ פ"א דביוה"כ הוא אכילה ושתי' פנימית. לקו"ת לוי"צ — אגרות ע' שכא. ועוד. (35) ראה קונטרס תורת החסידות פ"א י"ב. לקוש' ח"י ע' 48. מכתב ר"ח ו"א ניסן

ה'תשמ"א (לקוי"ש חכ"ב ע' 245 ואילך. שם ע' 249). ושיג. (36) ראה תניא פל"ב: יסוד ושורש כל התורה הוא להגביר ולהעלות הנפש על הגוף מעלה מעלה וכו'. (37) קדושים יט, יח. תרי"ב (הובא בפרש"י) עה"פ. ויתירה מזו: זו היא כל התורה כולה — שבת לא, א. וראה תניא פל"ב. (38) ראה תנחומא נשא טז. בחוקותי ג. במדבר פ"ג, ו. תניא פל"ז. (39) ראה אוה"ת בלק ע' תתקצו. המשך תרס"ז ע' ג. ובכ"מ. (40) להעיר מענין "עבודה תמה" — "עבודה שהיא גומרת ומתממת את הדבר" (יומא כד, א ובפרש"י שם ד"ה עבודה תמה. רמב"ם הל' ביאת המקדש פ"ט ה"ב ואילך) — הובא בצוואת הריב"ש דלהלן. (41) צוואת הריב"ש (הוצאת קה"ת) בתחלתה. (42) ראה "היום יום" כו טבת (וראה גם שם כו אלול). ד"ה ותקרא את שמו שת, ה"שית (קונטרס מאמרים ה"שית — אידיש — קה"ת התשל"ח ע' 1). ד"ה כה אמר ה' אלקים בסה"מ אידיש ע' 52-53. (43) ולכן מדייקים בהפיט "שערי שמים פתח ואוצרך הטוב לנו תפתח" שאומרים בסוף נעילה ובהושע"ר — לחבר "לנו" להטוב" — ראה ד"ה אנכי אנכי, תרפ"ז (סה"מ תרפ"ז ע' כא ואילך): ואוצרך הטוב לנו, תפתח. . . שיבואו בחדס פרטי, שהוא הטוב לנו בטוב הנראה והנגלה גם למטה ממש. (44) תהלים פד, ח. שם, יב. (45) ראה לקוטי לוי"צ — אגרות ע' רי: שאם שבפרט הכתיבה היא ברה"ה והחתומה ביוהכ"פ כ"י אך בכלל הן הכתיבה והן החתימה נעשית ברה"ה כ"י.